

ВАРНЕНСКИ ОКРЪЖЖЕНЪ ВЕСТНИКЪ

Официално издание на Окръжната Постоянна Комисия.

Телефонъ № 418.

ИЗЛИЗА СЕДМИЧНО

ГОДИШЕНЪ АБОНАМЕНТЪ:

За общини	200 лева
За Банки, Д-ства и Учил. Настоятелства .	100 "
За частни лица и кооперации	50 "

Такси:

За обявления на всички общински, обществени, държавни и кооперативни учреждения, на дума или кв. с/м. по 1 лв. За частни предприятия и лица на дума по 1 лв. на кв. с/м. по 80 ст. За баланси на кооперации и синдикати на страница по 150 лв. За баланси на Д-ва и пр. на страница 300 лв.

ЗАБЕЛЕЖКА: Такситъ се смята за една публикация при повторение такситъ се удвояватъ.

Г. Атанасовъ

Химикъ при Варнен.
бактер. институтъ.

Млѣкарската централа въ гр. Варна.

Следъ една годишна подготвителна работа на 23 май т. г. въ гр. Варна се основа производителна млѣкарска кооперация, въ която сж организирани всички села доставящи млѣко на градътъ. Тая идея съ ентузиазмъ е подета както отъ производителя, така и отъ консуматора и не е далечъ времето, когато кооперацията съ своята „млѣкарска централа“ ще направи цѣлъ обратъ въ селското стопанство. Кооперацията има цели и организация по типа на западно-европейскитѣ—германски и датски. Въ тия държави млѣчното производство е стигнало до съвършенство. По чистота млѣкото отговаря на всички изисквания на модерната наука за храненето. И тия грамадни успѣхи тамъ се дължатъ изключително на млѣкарскитѣ централи поставени на кооперативни начала.

Виждайки лошото положение въ което се намира нашието млѣкопроизводство и млѣкопродаване и безсъвестната спекула, която се върши съ производителя и консуматора, нѣкои лица отъ гр. Варна, си поставиха за целъ да организиратъ една млѣкарска централа, която съ своето голѣмо число членове-производители и консуматори и съ своя авторитетъ и компетентностъ да нормализира съществующия хаосъ въ млѣчното

производство и разпродаване; че такъвъ хаосъ има, знае всѣкой.

Доенето на добитѣка става при много лоши условия, въ яхъритѣ, съ мръсни рѣще и сѣдини. Така добитото млѣко винаги ще представлява опасностъ за консуматора, ако то не бжде предварително пастѣоризирано. Сега млѣкото се закупва отъ селата по 5 и 6 лв. литѣра, отъ търговци, които го носятъ въ градътъ и го продаватъ на едро на градскитѣ млѣкари. Тия последнитѣ следъ щателна преработка, като му прибавятъ необходимото количество вода, която често достига до 50—60% и следъ като му взематъ маслото и прибавятъ други вещества, го продаватъ на консуматора по 11—12 лв. Има граждани, които плащатъ и 14 лв. на литѣръ само и само да получатъ чисто млѣко, но за съжаление, тѣ пакъ консумиратъ оводнено и обезмаслено млѣко, Има много оригинални случаи, които ако се изложатъ, биха очудили цѣлото гражданство. Не сж редки случаитѣ, въ които въ млѣкото се намиратъ червеи и гнойни телца. Ето тоя е хаоса за който по-рано споменахъ.

Предлагатъ се най-разнообразни мерки, за да се нормализира тоя отдѣлъ отъ нашия стопански животъ, но повече отъ тѣхъ даватъ или слаби или пѣкъ никакви резултати. Най-ефикасно остава направеното вече преди 20—25 години на западъ. Централизирането на млѣкопродаването е единствената възможностъ да се тури край на фалшифика-

цията на млѣкото и да се повдигне и модернизира нашето скотовѣдство.

Целитѣ на създадената кооперация сѣ отъ голѣмо значение, както за производителя, така и за консуматора. Кооперацията ще организира всички производители на млѣко и отчасти консуматори, за събирането необходимъ капиталъ, който да послужи за създаването на една модерна млѣкарска централа, по типа на западно-европейскитѣ.

Млѣкарската централа ще има свои бързи превозни средства, чрезъ които ще събира всичкото млѣко отъ производителитѣ и ще го донася въ централата. Тукъ следъ щателенъ химически и бактериологически прегледъ, само доброкачественото млѣко ще бѣде филтрувано презъ така нареченитѣ „Wattefilter“, после—пастьоризирано въ „Dauerpasteurisor“ при 63—65 °C и охлаждано отъ специална хладилна инсталация. Така охладеното млѣко ще се запазва въ голѣми изолирани хладилни резервуари, до като стане нужда за разносъ. Недоброкачественното млѣко ще бѣде преработвано въ други млѣчни продукти, споредъ възможността. Централата ще бѣде така устроена, че смесването на разнитѣ видове млѣко (краве, биволско и овче), ще бѣде невъзможно. Разпродаването на пастьоризираното и охладено млѣко ще става отъ специални каруцари и магазини на централата. Благодарение на специално устроенитѣ гумове и други съдове, — фалшифицирането на млѣкото, следъ като то напусне централата, ще бѣде невъзможно.

Млѣкото вмѣсто да минава отъ рѣка на рѣка, отъ търговецъ на търговецъ, безъ да се замърсява отъ нечисти съдове и рѣце, ще идва отъ производителя направо до консуматора. Една частъ отъ печалбата, която взема всѣки посрѣдникъ, равна на 5—6 лева на литъръ, ще отиде за производителя, за подобрене на неговото скотовѣдство, а другата частъ за консуматора. До сега лѣвската частъ отъ стойността на млѣкото (70%) отива въ джоба на продавачи и търговци, а производителя, които понася най-голѣмия трудъ и неговия доенъ добитѣкъ—тъне и мре въ мизерия. Това сѣ най-важнитѣ причини за немодернизиранието и упадането на нашето скотовѣдство. Кооперацията отъ

една страна като дава по-добра цена на производителя, като възнагради неговия трудъ—ще гарантира най-здро, хигиеническо млѣко на консуматора и то при умерени цени.

Щомъ млѣкарската централа задоволи градътъ съ прѣсно млѣко, излишка ще преработва всѣкидневно на прѣсно масло, разни видове кашкавали, кондензирано млѣко, млѣчна захаръ, казеинъ и други млѣчни продукти. Така че дейността ѝ не ще се ограничи само съ продаването на чисто прѣсно и кисело млѣко.

Млѣкото за гр. Берлинъ идва отъ 120 к. м. разстояние, на гр. Дрезденъ — отъ 60—70 км.; на гр. Манхаймъ — отъ 45—50 км. Така и тукашната млѣкарска централа постепенно ще увеличава района отъ които ще събира сурово млѣко, съобразно съ свойтѣ превозни средства. Произведеното въ близката околностъ на Варна млѣко, никога не е задоволявало нуждитѣ на града. Зимно време въ Варна се внася около 6000 литри, а презъ лѣтото—до 10000 литри млѣко и въпреки това винаги има недостигъ.

Кооперацията има още за цѣль: 1) да се бори съ фалшификацията на млѣкото, която отъ една страна разсипва здравето на младото поколение—децата — резервитѣ на нашия народъ, а отъ друга страна съ своята нелоялна конкуренция разсипва съвестния и добрия производител и млѣкаринъ. 2) Кооперацията ще напѣтва и рѣководи производителитѣ при отглеждането на доенъ добитѣкъ, за да достигне по-рационалното му използване. 3) Чрезъ доставянето на доенъ добитѣкъ отъ добри породи и чрезъ доставяне на други необходими принадлежности за отглеждане на доиния добитѣкъ, кооперацията ще модернизира родното млѣкопроизводство. 4) Ще организира и рѣководи борбата противъ болѣститѣ на доиния добитѣкъ. Изобщо ще действува за издигането на народното стопанство, чрезъ засилване на млѣчната индустрия и да подготви почва за национализиране чрезъ кооперативенъ начинъ на цѣлото млѣкопроизводство у насъ.

Млѣкарската централа има още по-голѣмо значение за курортното издигане на гр. Варна.

И така голѣма е ролята която има да играе основаното предприятие, както за цѣлия Варненски окръгъ, та и за града. Съзнавайки тая голѣма важностъ на млѣкарската централа, ние виждаме въ нейна помощ да се притичатъ ръководителитѣ на културнитѣ институти въ гр. Варна. Освенъ по виднитѣ и крупни млѣкопроизводители отъ околността на Варна, отъ с. Русларъ, Индже-къой, Паша-къой, Аджемлеръ, Николаевка, Голѣма франга, Гебедже, Марково и др. между основателитѣ личатъ: д-ръ Д. Вербевъ (окръж. саинт. лѣкаръ), Г. Атанасовъ (химикъ при Варненския бактер. институтъ), П. Поповъ (директоръ на държав. земеделска катедра), Д-ръ Ст. Тюлевъ (окръж. ветер. лѣкаръ), Д-ръ Ст. Чакъровъ (окръж. учил. инспекторъ. П. Радевъ (директоръ на райония съюзъ на земл. кооперации) и др.

Началото е турено и ние виждайки важността на тоя общественъ и стопански въпросъ, трѣбва да не жалимъ жертвитѣ необходими за прѣуспѣването на на това дѣло. Както консуматора, които ще извлече голѣма полза отъ предприятието, така и всички културни организации и дружества и власти трѣбва да съдействуватъ за успѣха на това важно начинание.

Свилоточене.

Въ всички по-напреднали страни копринарството не спира съ производството и продажбата на пашкули. Тия последнитѣ се точатъ, получената коприна се преработва и влиза по-нататъкъ въ копринотѣкаческата индустрия. Италия, Япония и други страни съ развито бубарство сж осѣяни съ филатури.

Производството на коприна се увеличава ежегодно. Дори презъ последнитѣ години, когато една нова индустрия—производство на изкуствена коприна, взема широки размѣри, това увеличение продължава. Днесъ се носятъ дрехи и други издѣлия отъ коприна, повече отъ когато и да било други пѣтъ. Коприната стана по-достѣпна за широкитѣ маси, понеже се смѣсва съ евтина изкуствена коприна и се продава на понизки цени.

Дори въ Турция, преди войнитѣ сж работили 32 филатури съ повече отъ 2400 басейна. Най-голѣмия консуматоръ на коприна днесъ сж Съединенитѣ Щати и Франция. 75% отъ общото производство на коприна, презъ 1924 г. което възлиза на 39 мил. кгр. е било закупено отъ Съединенитѣ Щати, а други 17 на сто отъ Франция. Само за копринотѣкачеството на гр. Лионъ сж били употребени 58 мил. кгр. сурова коприна. Япония, Италия и Франция дължатъ благосъстоянието си, до голѣма степенъ, на копринарството; първитѣ две като производители и експортъори на сурова коприна, а Франция, като страна съ силно развито копринотѣкачество. Въпреки голѣмото имъ производство на пашкули, тѣ не изнасятъ нито единъ пашкулъ, напротивъ внасятъ твърде много сухи пашкули отъ Китай, Индия, Близкия изтокъ, за да задоволятъ нуждитѣ на многобройнитѣ си филатури.

У насъ бубарството е доста развито. Произвеждатъ се годишно 1½ до 2 милиона килограма сурови пашкули. Презъ миналата 1925 година сж били изнесени 697,841 кгр. сухи пашкули за 207,610,672 лева. Износътъ на пашкули е заемалъ четвърто мѣсто по редъ следъ тоя на тютюна, зърненитѣ храни и яйцата. Но при благоприятнитѣ условия, при които нашата страна се намира, производството на пашкули би могло въ скоро време да се удвои и утрои. За правилното равнище и засилване на бубарството, обаче, ние трѣбва да вървимъ по стѣпките на горепоменатитѣ държави. Въвеждането свилоточенето у насъ би допринесло следнитѣ облаги за народното ни стопанство: 1) ще се получи единъ по-цененъ продуктъ—копринена прежда, за който винаги се намира пазаръ и то не само въ Милано и Марсилия, както при пашкулитѣ, а въ цѣлия свѣтъ; 2) ще се получатъ по-добри и стабилни цени за пашкулитѣ и се отстранятъ частнитѣ кризи, които понѣкога обезсърдчаватъ твърде много бубохранителитѣ; 3) създава се работа за доста много лица; 4) ще се задоволятъ нуждитѣ отъ копринена прежда на мѣстнитѣ копринотѣкачески работилници, нѣкои отъ които, при изобилие на пашкули у насъ внасятъ коприна отъ странство; 5) чрезъ износа на суро-

Дж коприна ще се внесатъ въ страната много повече пари, отколкото при износа на пашкули. Би се реализирала една печалба отъ 30 на сто въ повече; и 6) ще се реализира голѣма икономия въ транспорта, понеже при износъ на коприна вмѣсто пашкули, ще се изнасятъ годишно около 10 вагона коприна, вмѣсто 250 вагона пашкули, а това е сѣщо така една печалба отъ нѣколко милиона лева.

У насъ филатури нѣма. Едва презъ миналата година се откриха три малки филатури въ Хасково, Русе и Пловдивъ. Технически ръководители и при трите филатури сѣ арменци, бѣжанци отъ Брусенско, които и по-рано сѣ се занимавали съ тази професия. До 1908 година сѣществуваше една доста голѣма филатура на бр. Шопови въ гр. Станимака, но следъ като е работила 16 години, сдружението е ликвидирало.

При това положение необходимо е да се направи нѣщо за основаване модерни филатури у насъ. Б. З. Банка, която събира голѣма частъ отъ реколтата, има възможность и трѣбва да вземе грижата за подпомагане и засилване свилоточенето, както направи съ продажба на пашкулитъ и създаване сушилитъ за пашкули. За целта трѣбва да се подпомогнатъ, съ лесно достѣпенъ заемъ, частни лица или кооперации, желающи да основатъ филатури. Днесъ трудно се намиратъ у насъ голѣми капитали, а за основаването на филатура отъ 100 басейна сѣ нужен около 3 и половина милиона лева и още поне толкова оборотенъ капиталъ. Строжежъ на държавни филатури не е за препорѣчване. Въ Ромъния и Унгария държавнитъ филатури не можеха да успѣятъ. Непосрѣдствениятъ надзоръ на стопанитъ е необходимо условие за преуспѣването на една филатура. Достатъчно е на първо време да се произвежда и изнася сурова коприна (грежъ). Пресукана коприна ще е нужна само за мѣстнитъ коприноткъачески работилници.

До като работничкитъ добиятъ опитность и ловкость и докато българската коприна си извоюва пазаръ, необходимо е презъ първитъ нѣколко години да се дава премия отъ 50—100 лева за килограмъ изнесена въ странство коприна. Това положение сѣществуваше у насъ презъ

режима на стария законъ за настѣрдчение на копринената индустрия, споредъ който се даваха по 2 лева златни за килограмъ изнесена коприна. Франция и до денъ днешенъ дава премия по 400 франка годишно за всѣки работилъ чакръкъ въ филатура и по 0.60 франка за килограмъ произведени пашкули, защото днесъ само 8 на сто отъ необходимата за нейната копринена индустрия свила се произвежда въ страната, всичко останало се внася въ Япония, Италия и Китай. На първо време ще се срещнатъ у насъ трудности, поради липса на подготвенъ технически персоналъ, както и опитни работници, които да могатъ да произведатъ една копринена жица безъ дефекти, но всичко това съ течение на времето може да се преодолѣе.

Само по такъвъ начинъ ще може да се създаде свилоточене, а заедно съ него да се увеличи и укрепне пашкулното производство въ страната.

Т. Шоповъ.

ЛОЗАРСТВО.

IV. Доставка и изборъ на лозовия материалъ.

Избора на лозовитъ калеми и подложки при сегашното ново лозарство играе важна роль при направата на добро и трайно лозе. Българската поговорка казва: „каквото посѣешъ такова и ще пожнешъ“. Сѣщото нѣщо е и при лозарствуването; ако се подбере добъръ материалъ, то ще се направи и добро лозе и обратното.

Добро и трайно лозе може да се направи само тогава, когато *самъ стопанина върши лично всички операции по лозарство*, затова той ще трѣбва да се научи на всички лозарски операции: да риголва, да избира мѣсто и материалъ за лозе, да присажда, рѣтява, вкоренява, посажда и пр. Така, че лозаря още на време трѣбва да се погрижи за доставката и избора на подложкитъ и калемитъ, които ще употребѣи при присаждането.

Доставката на американски прѣчки или подложкитъ става или като стопан-

нина си купи такива отъ нѣкой държавенъ или частенъ разсадникъ или пъкъ като си посади нѣколко главини американски майки и отъ тѣхъ си рѣже при нужда. Когато подложките ще се купуватъ, то се прѣдставя на продавача свидѣтелство, издадено отъ агронома, възъ основа на пробата, за която говорихме въ точка II-ра.

Ние прѣпорѣчваме на лозаритѣ: да си посади всѣки по 50 — 100 американски майки, преди да почне да прави лозя, разбира се, отъ сортове, които сж подходящи за мѣстата, и отъ тѣхъ да си прави лозя, а не да ходи и чака за гладки рѣзници отъ другада. Отъ 50-тѣхъ главини всѣка година могатъ да се рѣжатъ по 1000 до 2000 рѣзника подложки, които прѣработени добре ще произведатъ за 1—2 декара готовъ материалъ.

Лозовитѣ присадници или калемитѣ за присаждането трѣбва да се доставятъ на време и подбиратъ съ най-голѣма грижа. Преди да събираме калемитѣ е нужно да си отбѣлжимъ лозитѣ, отъ които ще ги рѣжемъ, а тази работа се върши още когато не е обрано гроздето. Лозитѣ, които сме отбѣлжали и опредѣлили за калеми, трѣбва да бждатъ: не по-млади отъ 4 години, да сж родливи, да не сж градобитни, не страдали отъ мана и други болести и прѣчките имъ да сж добре узрѣли. Отбѣлжаването на главинитѣ, отъ които ще рѣжимъ присадници, трѣбва да се направи по такъвъ начинъ щото, да не бждатъ познати отъ други лица и калемитѣ украдени.

Рѣзането на калемитѣ, като най-добре, трѣбва да се извърши, слѣдъ като окапятъ листата на есенъ, преди зариването на лозето. Когато се събиратъ присадницитѣ трѣбва да се внимава на следното: да се режатъ за калеми само плоднитѣ прѣчки, които сж дали грозде и, които лежатъ на чепъ или плодна прѣчка отъ миналата година, да се събиратъ по възможностъ прѣчките отъ южната страна на лозата; да се отбѣгва събирането на издѣнкитѣ, нараненитѣ и зелени лѣторасты.

Освенъ това при набавянето на присадницитѣ, трѣбва да се взиматъ калеми отъ лозя, добре сортирани, които сж обърнати на югъ и иматъ по високо положение.

Събирането на калемитѣ безразборно и рѣзането имъ на пролѣтъ е голѣма грѣшка, която причинява много и голѣми злини на лозаритѣ.

Следъ орѣзването на лѣтораститѣ за калеми, тѣ се прибиратъ, очистватъ отъ мустаци, чепки и клонки, сортиратъ се и свѣрзватъ на снопчета, слѣдъ което се добре етикиратъ. Етикиранитѣ снопчета калеми се съхраняватъ въ пѣськъ подъ нѣкоя стрѣха или въ помѣщение, на закрила отъ голѣмата влага и силния студъ. Така приготвени и спазени лозовитѣ присадници се държатъ до на пролѣтъ—времето за присаждане.

При събирането на американски подложки, сжщо трѣбва да се взематъ здрави и добре узрѣли прѣчки, при това тѣ не трѣбва да бждатъ много тънки. Спазването на подложките става, както присадницитѣ въ влаженъ пѣськъ

(Следва)

Научни.

Дъждъ отъ жаби и риби.

Тѣмо по туй време около юний, счита народа, че пада попѣкога и дъждъ отъ жаби. И ви навещдатъ доказателства: излезте слѣдъ дъждъ презъ юний по полето, на всѣка крачка изъ тревата подскачатъ малки жабчета; естествено е, че трѣбва да сж паднали съ дъжда, казва народътъ.

А работата е много проста. Като пукне пролѣтъ, презимуванитѣ женски жаби отъ всѣки видъ почти едновременно си снасятъ яйцата и затова отъ поповитѣ лжички почти едновременно ще се развиятъ малкитѣ жабчета въ блатата. Тогава у тѣхъ се проявява истинята за разселване, стремятъ се да търсятъ нови води, дето да прекаратъ живота си. Земноводнитѣ животни обаче къмъ които спадатъ и жабитѣ дишатъ и съ кожата си, затова умиратъ, ако тя изсъхне. По тази причина малкитѣ жабчета въ сухо време не смѣятъ да напуснатъ блатото, дето сж се излюпили. Щомъ обаче падне силенъ дъждъ и цѣлото поле бжде вече силно влажно, бато по команда всячки жабчета тргватъ да си търсятъ нови обиталища. И хората, които презъ време на дъжда се криятъ въ къщитѣ си и не виждатъ излизането отъ блатата, заключаватъ: жабчетата падатъ заедно съ дъжда.

Истинна, има падане на животни и съ дъжда, но това сж извънредно рѣди, изключителни случаи: когато нѣкоя силна вихрушка (смерчъ)

издигне води отъ морето, или нѣкое блато, нагоре въ облацитѣ, и падне тя следъ малко другаде, заедно съ дъжда, тогава наистина имаме дъждъ отъ риби и жаби. Такива случаи имаме доста, отбелѣзани въ историята на разни страни. Единъ такъвъ случай е отбелѣзанъ и у насъ, въ България. На 18 августъ (старъ стилъ) 1894 год. падналъ такъвъ дъждъ въ с. Ереклий, шуменско и селянитѣ имали възможность да си набератъ около 1,500 килограма риба, „паднала имъ отъ небето“.

Привеждамъ тукъ нѣколко по-характерни извадки отъ официалното писмо № 3754 на тогавашния шуменски окръженъ управителъ г. Божилъ Райновъ: „... Рибниятъ дъждъ започналъ да вали на 18 августъ къмъ три часа следъ обедъ, предшествуванъ отъ буря и траялъ около 45 минути... Дъждъ презъ този день е валило почти изъ цѣлия окръгъ, но положително се знае, че бурята е преминала въ най-големата си сила около с. Ереклий... Рибата е паднала ведно съ дъжда и въ най-силната буря, но падането не е траяло повече отъ 5—6 минути. Предполага се да е нападало около 1,500 килограма риба на тежестъ 50 грама, а нѣкои екземпляри — и до два килограма. Забелѣзани сж само два рода риби: шаранъ и плакета (платика?) По свидетелството на селянитѣ нѣкои отъ рибитѣ сж били намерени живи, а повечето мъртви и разпокъсани или смазани отъ удара на падането! Нѣма съмнение, че силната буря, смерчътъ, е задигналъ водата на нѣкое крайдунавско блато и заедно съ рибата, се изсипалъ върху селото на Ереклийци.

Д-ръ Ст. Консуловъ

Ц. Анчевъ—агрономъ.

Болезьта „Гнилецъ“ по пчелитѣ.

Пчелата, както всѣки единъ организъмъ си има и тя своитѣ болести и неприятели. Една отъ най-опаснитѣ и заразителни нейни болести е така наречената „Гнилецъ“. Тази болестъ е доста заразителна. Заразяването става на полето въ самитѣ цвѣтове, кждето е ходила по рано болна пчела, оставила е зараза, и следъ нея като отиде здрава, заразява се и вече заниса болестъта въ самия кошерь. Така щото имаме ли въ едно село или въ една мѣстность единъ заразенъ кошерь, то вече знайте, че всички пчели въ тая мѣстность или село сж вече заразени.

Гнилецътъ е болестъ за „пилото“ или за младитѣ червейчета. Въ заражения отъ гнилецъ кошерь щомъ пилото се затвори, червейчето умира отъ болестъта, и става като гной. По този начинъ, въ такъвъ кошерь не може да се излюпи ни-

то една пчела, старитѣ една по една се губятъ, и по този начинъ населението намалява, и стопанина „прошава съ пчеларството“.

Че единъ кошерь е заразенъ отъ гнилецъ се познава по тѣзи признаци: 1) издава една тежка и отвратителна миризма; 2) на затвореното пило капачкитѣ не сж изпъкнали, а втиснати на вътре и въ срѣдата имъ една малка дупчица като че ли е дупната съ топълъка игла; 3) ако съ една иглица разровимъ така киликата изважда се воняща гной или едно черно сухо черно зрънце.

Лѣкарство противъ гнилеца нѣма. Заразения кошерь се умъртвява и държавата респективно м-вото на земледѣлието го заплаща.

Като се знае това, нека всѣки пчеларъ щомъ забележи подобно нѣщо при своитѣ или други пчели, да съобщи на агронома, да дойде да го прегледа.

Болезьта е сериозна, трѣбва и сериозно да се погледне!

М. В. Р. Н. З.
Отдѣл. Админ. Изборно
№ 6605
15 юний 1926 год.
София.

Препись. ОКРЪЖНО

До г. г. Окръжнитѣ Управители въ Царството.

До всички окр. смѣтни палати, за сведение, относно градскитѣ общини.

„Общинитѣ, въ землищата на които има държавни, окръжни и общински минерални бани, събиратъ по 1 лв. налогъ върху всѣки продаденъ билетъ за правокъпане.

„Общинитѣ въ които нѣма бани, но се посещаватъ съ здравни цели, събиратъ отъ пребиващитѣ по дълго отъ една седмица гости по 30 лв. отъ пълнолѣтните и 10 лв. отъ непълнолѣтнитѣ презъ време отъ 1 май до 1 септемврий на годината.

„Тия налози се събиратъ отъ общинитѣ направо, безъ предприемачъ и събранитѣ суми служатъ само за благоустройство и разхубавяване на здравнитѣ мѣста, като се образува за цельта специаленъ фондъ“.

Така гласи чл. 7 буква о отъ закона за изменение и допълнение на законитѣ за окръжнитѣ съвети, за градскитѣ и селски общини (Д. В. брой 92/24 г.), чието недвусмислено постановление трѣбва да се спазва безотклонно. Не всѣкаде обаче е погледнато съ потрѣбната сериозность на тази законна мѣрка — да

се подобрятъ нашитъ курортни мѣста и бани — това богатство съ което природата щедро е дарила България.

Слабо съзнаващи ползата отъ подобрене на банитъ и курортнитъ мѣста и недържайки за тѣхното подържане, та да могатъ да привличатъ повече заможни хора, които обикновено въ таква мѣста оставятъ крупни парични суми, нѣкои общини по сведения на Министерството не сж внасяли приходитъ си отъ банитъ и курортитъ въ установения отъ закона фондъ, а сж ги употребявали за други общински нужди.

Потрѣбно е, прочее, да бждатъ приходитъ отъ банитъ и курортитъ употребявани за самото законно предназначение. За тая целъ веднага предпришете на кметоветъ (градски и селски) въ окръга Ви за въ бждаще строго да спазятъ гореозначения законъ и окръжното предписание № 5505 обнародвано въ сжщия Д. В. (бр. 92/24 г.), като наредите чрезъ окр. пост. комисия да бждатъ веднага ревизирани всички курорти, селски общини и всички ония, които въ района си иматъ бани. Резултатитъ отъ тия ревизии ще бждатъ отбелязвани въ надлежни актове, които ще Ви бждатъ представяни за наказване провиненитъ въ незначитане гореозначения законъ секр. бирници, а събранитъ, не изхарчени за други цели приходи отъ банитъ и курортнитъ мѣста, ще вписвате въ бждащитъ бюджети на съответнитъ градски и селски общини, като дългъ въ фонда.

Министъръ: (п.) Ляпчевъ.

Главенъ Секретаръ: (п.) Разсукановъ.

Началн. на отдѣлен.: (п.) Христовъ.

В Ъ Р Н О,

за Началн. на отдѣлен.: (п.) Тончевъ.

№ 6571
19.VI.1926 г.
Варна.

До Варнен. Окр. Пост. Комисия, Варнен. и Провад. Град. Общ. Кметове, Варнен. и Провад. Окол. Началници.

За изпълнение.

за Окр. Управителъ: Ц. Ханджиевъ.

Секретаръ: Ст. Коларовъ.

Настоящето въ преписъ се изпраща на Г. Г. общинскитъ кметове въ окръга за изпълнение.

Варна, 24 юний 1926 год.

Председателъ: М. Бояджиевъ.

Окр. Бирникъ: Г. Атанасовъ.

М. В. Р. Н. З.

Отдѣл. Админ. Изборно

№ 6521

12 юний 1926 год.

София.

Преписъ.

До Г. Г. Окръжнитъ
Управители въ Цар-
ството.

Съобщете на общинскитъ кметове въ окръга Ви, за сведение следното решение на Върховната Смѣтна Палата:

„Върховната Смѣтна Палата, общо събрание на отдѣленията ѝ, въ заседанието си отъ 4. VI. 1926 г. като се занима съ повдигнатия въпросъ отъ Чомаковското селско общинско управление — Бѣлослатинска околия — съ писмо № 613 отъ 2. IV. 1926 г. и като взе предъ видъ, че съ конституирането на новоизбрания общ. съветъ, въ първото заседание на тоя последния, мандатътъ не само на стария общ. съветъ, но и на постоянно присѣствие, избрано отъ сжщия, пада; че въ първото си заседание, когато новоизбраниятъ общински съветъ се конституира, той избира, по задължение отъ закона, постоянно присѣствие; че съ падане на мандата на кмета и неговия помощникъ отъ стария съставъ на общинския съветъ новоизбрания кметъ и пом. кмета по право встъпватъ въ длъжностъ и упражняватъ повѣренитъ имъ функции по силата на закона и независимо отъ по-късното одобрение или неодобрение на тѣхния изборъ; че, следователно, отъ момента на своя изборъ до момента на евентуалното неодобрение на тѣхния изборъ общинскитъ съветници избрани за кметъ и пом. кметъ изпълняватъ по законна не-

обходимость повѣренитѣ имѣ мандати, безъ да съществува законна възможность щото тѣхнитѣ длѣжности да се изпълняватъ отъ други длѣжностни лица, вследствие на което тѣ и фактически и юридически изпълняватъ своята служба и иматъ право на заплата,

Р Е Ш И:

„Да се съобщи на Чомаковската сел. община—Бѣлослатинска околия, че кмета и пом. кмета могатъ да получаватъ заплата и добавъчно възнаграждение отъ дена на встъпването си въ длѣжностъ следъ избирането имѣ за таква отъ общинския съветъ. Всички административни актове издадени отъ кмета, както и подписанитѣ отъ него пл. заповѣди сѣ валидни макаръ, че въ послѣдствие Министерството на Вътрешнитѣ Работи не утвърди неговия изборъ.

Главенъ Секретаръ: (п) Разсукановъ
Начал. на Отдѣлението: (п.) Христовъ

В ѣ р н о,

за Н-къ на Отдѣлението: (п.) Тончевъ

№ 6512
18.VI.1926 г.
Варна.

До Варнен. Окр. Пост. Комисия, Варнен. и Провад. Гр. Общ. кметове, Варн. и Провад. Окол. началници.

За знание и спазване.

за Окр. Управителъ: Ц. Ханджиевъ

Секретаръ: Ст. Коларовъ

Настоящото въ преписъ се изпраща на г. г. общинскитѣ кметове въ окръга за сведение и изпълнение.

Варна, 24 юний 1926 г.

Председателъ: М. Бояджиевъ

Окр. Бирникъ: Г. Атанасовъ

Печат. и Хромолит. „Просвѣщение“
на П. Зенгиновъ. Парт. № 391.

До общинитѣ и училищнитѣ настоятелства въ окръга. Администрацията, веднага следъ публикуване на всѣко обявление въ вестника, съобщава съ писмо до надлежното учреждение стойността на публикуваното обявление, която сума, умоляватъ се г. г. кметовѣ и председателитѣ училищни настоятелства да се разпореждатъ и бжде своевременно изпращана въ администрацията за да се избѣгватъ излишни преписки и повторни подканвания.

Синделско Селско Общинско Управление.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1381

Гара Синделъ, 18 Юний 1926 г.

На 3 Юлий 1926 г. въ Общинското Управление ще се произведе публиченъ търгъ отъ 9 до 11 часа преди обѣдъ съ явно наддаване за отдаването на наемателъ тревнитѣ растения на Султанларското общинско блато, състояще се отъ около 500 д., за време отъ денътъ на утвърждаването на търга до 15 октомврий 1926 г.

Първоначална оценка на предприятието е 8000 лева за целия наемъ периодъ.

Исканий залогъ е 10%. Тържнитѣ книжа могатъ да се видятъ всѣки прижитственъ день въ Управлението.

Чл. 125 отъ З. Б. О. П. е задължителенъ.

1—1—21

Кметъ: П. Драгановъ

Секр.-бирникъ: Л. Ангеловъ